

АНТИКРИЗОВА КОМПЛЕКСНА ПРОГРАМА ВІДНОВЛЕННЯ ДЕРЖАВНОСТІ УКРАЇНИ (АКПВДУ)

2018

ЗМІСТ

1. ПОЛІТИЧНА РЕФОРМА

Додаток 1 до розділу I (Методика)

2. ЕКОНОМІЧНА РЕФОРМА

Додаток 2 до розділу II

3. РЕФОРМА ПРАВООХОРОННОЇ СИСТЕМИ

4. РЕФОРМА СУДОВОЇ СИСТЕМИ

АКПВДУ передбачає глибокі, системні реформи у всіх сферах діяльності суспільства.

Метою цих реформ є **ЗБЕРЕЖЕННЯ ТА ВІДРОДЖЕННЯ ДЕРЖАВИ УКРАЇНА.**

I. ПОЛІТИЧНА РЕФОРМА

Мета реформи: зміна політичної еліти.

Необхідність проведення політичних реформ в країні зумовлена двома основними причинами:

- нездатністю існуючої політичної еліти держави, як правлячої, так і тієї, яка знаходиться до неї в опозиції, ефективно та в позитивному руслі для суспільства, керувати країною;

- неможливістю традиційними методами змінити існуючу політичну еліту країни.

Метод досягнення мети.

Основним методом досягнення поставленої мети є застосування досягнень технічного прогресу, у процесі проведення виборів в усі структури управління держави.

Методика проведення виборчої компанії – 1-го етапу:

1. Голосувати за тих кандидатів, які:

а) згодні, в обов'язковому порядку, в процесі виборчої компанії, проходити процедуру діалогу з виборцями із застосуванням детектора брехні - поліграфа (ДБ);

б) не обиралися і не брали участь у виборчих компаніях попередніх періодів;

с) підтримують дану ПРОГРАМУ та готові її виконувати (або можуть запропонувати більш ефективну і зрозумілу для виборців);

д) після прийняття основної законодавчої бази, необхідної для проведення політичної реформи, і законів, в яких будуть вказані основні принципи проведення реформ в інших сферах суспільства (1-2 роки), само розпустяться призначивши нові вибори, які повинні будуть пройти в рамках нової законодавчої бази;

е) не братимуть участі в чергових виборах.

Тривалість 1-го етапу не більше **2-х років.**

Методика проведення виборчої компанії - 2-го етапу:

а) Тези виборчої компанії 2-го і 3-го етапів:

Кількість депутатів не більше - 150 чоловік.

У бюлетені необхідно повернути графу «проти всіх». Таким чином, в законний спосіб, дати можливість висловитися протестному електорату та врахувати їхню позицію.

Отже, якщо відсоток голосів за графою «проти всіх» в конкретному виборчому окрузі складає 50%+1 голос (від кількості виборців, що проголосували на окрузі), то вибори на цьому окрузі вважаються такими, що не відбулися. А заявлені кандидати в депутати отримують заборону на участь в перевиборах та наступних виборах.

На другому етапі 100% виборів кандидатів проводити на мажоритарній основі, з персональною відповідальністю тих, кого обираємо.

б) Підтримка виборців повинна забезпечити прихід до нового парламенту людей професійних, які відповідають вимогам, закріпленим в законодавстві 1-го етапу політичної реформи, а саме:

- депутати повинні бути прихильниками реформ, розпочатих і закріплених в законодавстві 1-го етапу політреформи;

- обиратися в перший раз;

- за процедурою свого обрання і подальшої роботи на посаді проходити процедуру із застосуванням ДБ;

- бути професійно підготовленими для прийняття законів щодо реалізації реформ, мати підтвердження своєї профпридатності.

Це дозволить призначити уряд технократів, який очолить не політик, а професіонал-господарник.

Політичне керівництво, за мінімальної представницької участі президента, зосередиться в парламенті і в руках прем'єр – міністра, що підзвітний парламенту.

Тривалість 2-го етапу не більше 8-10 років.

Методика проведення виборчої компанії - 3-го етапу:

а) зняття всіх раніше прийнятих заборон про участь у виборах тих кандидатів, які в той чи інший період обиралися, були обрані, в той чи інший орган політичної або державної влади;

б) зняття обов'язкового застосування, в процесі виборів, або в процесі призначення на державні посади ДБ.

Тривалість 3-го етапу - безстрокова.

II. ЕКОНОМІЧНА РЕФОРМА. ВІДНОВЛЕННЯ СОЦІАЛЬНОЇ СПРАВЕДЛИВОСТІ.

1. Введення прогресивного прибуткового податку (від 3% до 20%).
2. Введення єдиного 10% податку з обороту для всіх суб'єктів підприємницької діяльності.
3. Зобов'язати банки виступати податковими агентами фізичних і юридичних осіб, які мають свої рахунки в їх відділеннях, із правом автоматичного зарахування податків при їх надходженні на р/р клієнта.
4. Повернення всіх природних монополій, в тому числі, виробництво лікеро-горілчаних виробів під контроль держави.
5. Введення прогресивного податку на нерухомість до 15%, і землю до 5%, від їх ринкової вартості, яка використовується в некомерційних цілях.
6. Введення для всіх держслужбовців обов'язку – декларувати свої доходи і витрати.
7. Сплата прибуткового 15% податку фізичними особами з доходу, отриманого ними в результаті приватизації, при відсутності підтвердження такої оплати раніше.
8. Посилення відповідальності за несплату податків і внесення неправдивих відомостей в декларацію, введення кримінальної відповідальності і конфіскації майна юридичних і фізичних осіб за ці злочини.
9. За рахунок простоти нарахувань і передачі частини обов'язків по збору податків банкам, істотно скоротити співробітників податкових інспекцій, зміцнити органи економічної безпеки.
10. Скасувати дотації і субсидії для населення в існуючому вигляді. Ввести адресні, грошові виплати малозабезпеченим громадянам для оплати комунальних платежів.
11. Забезпечити надання цільової допомоги бідним і малозабезпеченим громадянам, з одночасним посиленням відповідальності заявників за надання неправдивої інформації.
12. Зняти обмеження на купівлю-продаж землі, та сільськогосподарського призначення громадянами України.
13. Посилити відповідальність за неефективне та нецільове використання землі та ввести 15-річний мораторій на зміну цільового призначення с/г земель, що перебувають у приватній власності.

ІІІ. РЕФОРМА ПРАВООХОРОННОЇ СИСТЕМИ

1. Створення муніципальної поліції.
2. Передача її фінансування на рівень місцевої влади.
3. Під час виборів керівника місцевої громади (міста, району) кожен з кандидатів повинен публічно заявити, хто стане начальником поліції після його обрання на посаду.
4. Оцінка результатів діяльності того чи іншого обраного керівника міста, області буде включати в себе і оцінку діяльності муніципальної поліції під керівництвом того, кого призначив той чи інший мер, губернатор.
5. Зміни форми звітності поліції, її повна публічність.
6. Прийняття конкретних, однозначних в своєму трактуванні, правил розмежування муніципальних і державних правоохоронних структур.

IV. РЕФОРМА СУДОВОЇ СИСТЕМИ

1. Під час виборів керівника області або регіону кожен з кандидатів повинен публічно назвати своїх претендентів на адміністративні посади голів судів, прокурора, керівника обласного управління МВС.

2. Оцінка роботи губернаторів на чергових виборах повинна включати в себе і оцінку результатів роботи висунутих на ці посади чиновників.

3. Введення інституту присяжних.

4. Надання можливості місцевій громаді (в особі колегії адвокатів в тому числі) ставити питання про дискваліфікацію і відсторонення суддів від займаної посади.

Додаток 1 до розділу I

Методика організованого проведення реформ в складних умовах і в період зростаючої недовіри суспільства до влади (державних структур).

Вступ

За чинним законодавством України, вибори до Верховної Ради і до місцевих рад проходять на партійній основі за закритими списками. Методика організованого проведення реформ застосовується в умовах не контрольованої діяльності політичних партій, політизованих угруповань, стихійних команд, тощо; розшарування суспільства за мовною, релігійною та іншими ознаками, що призводить до зростання недовіри до політиків і пробуджує негативне, агресивне ставлення народу до влади.

Вибори в Україні фінансуються олігархічними кланами, і це приводить до негативних наслідків в економічній і соціальній сферах суспільства, тому для виходу країни з кризи, вкрай необхідно змінити умови проведення виборів до Верховної Ради та до місцевих органів влади.

У країні відсутній механізм приходу до влади нових, незаангажованих політиків. Людина, яка не має потужних фінансових ресурсів, не в змозі ефективно провести передвиборну кампанію - занадто багато коштів вимагає друк рекламних матеріалів, оплата рекламних роликів в засобах масової інформації та ін..

Ті ж кандидати, які беруть участь у передвиборній боротьбі, для завоювання голосів виборців, завдяки сучасним політтехнологіям, просто обманюють електорат. У зв'язку з відсутністю механізму визначення морального, інтелектуального та професійного рівня кандидатів, виборець фактично голосує за людей, що в своїх передвиборних програмах декларують цінності, які в дійсності не збираються відстоювати, а в освітленні своїх автобіографій дають неправдиву інформацію.

Як наслідок - з кожними новими виборами стає все більш тих, хто або не йде на вибори, або ставить в бюлетені позначку в графі "не підтримую жодного кандидата". Коли цю графу вилучили - сенс йти на вибори пропав, хіба що бюлетень зіпсувати, щоб ним не змогли скористатися.

Саме тому політичне керівництво держави і чиновництво перетворюються в панівний соціальний клас, який стримує економічний і соціальний розвиток країни.

Соціологічні опитування показують надзвичайно низький рівень довіри до політиків всіх рівнів влади.

Існуюча виборча система, економічне і соціальне становище в країні не дає електорату часу на те, щоб шляхом проб і помилок знайти людей, гідних стати політичною елітою країни (області, району, міста).

В таких умовах головними і визначальними завданнями для суспільства слід вважати:

Завдання 1 - змінити політичну еліту суспільства в умовах необхідності прискореного проведення економічних і соціальних реформ.

Зміни необхідно провести на всіх рівнях: загальнодержавному (Верховна Рада), обласному (облради), районному (районні ради) та місцевому (міські, сільські та селищні ради; міські, сільські та селищні голови, тощо).

Завдання 2 - дати можливість виборцям визначитися, хто з кандидатів найбільш правдивий, зможе протидіяти розвалу країни, корупції, крадіжкам і здатний здійснювати реформи, а хто обманює, і не гідний бути обраним.

Для вирішення поставлених завдань пропонується взяти за основу такі способи:

1. Світова практика показує, що незважаючи на національні особливості різних країн, для виходу з кризи існують загальні правила проведення економічних і політичних реформ, без яких подолати кризу неможливо. Представники нової політичної еліти повинні свідомо відстоювати принципи програми реформ і вміти обґрунтувати необхідність їх проведення.

2. Законодавче обмеження розміру коштів, які кандидати мають право використовувати в передвиборчій компанії, жорсткий контроль за використанням цих коштів.

3. Обов'язкове публічне застосування поліграфа (детектора брехні - далі ДБ) під час відбору кожного з бажаючих взяти участь у виборах кандидатів у регіональні і загальнодержавні владні структури (в депутати Верховної Ради; депутати міських, сільських, селищних рад; на посади сільських, селищних і міських голів, на інші ключові державні посади).

В основу методики застосування ДБ покладено такі твердження (аксіоми).

3.1. Використання детекторів брехні в 93 випадках із 100 дає можливість зробити правильний висновок - говорить людина правду, чи бреше.

3.2. Людина, яка вирішила зайнятися політичною кар'єрою, повинна стати публічною в питаннях своєї професійної діяльності.

3.3. Кандидат бере на себе зобов'язання систематично, з використанням ДБ, публічно звітувати про проведену роботу, і, в разі зниження щирих відповідей нижче 85%, скласти з себе повноваження.

Звичайно, ніхто не може "змусити" публічно відповісти на наші запитання із застосуванням "ДБ" кандидатів, що йдуть на вибори. Але і нас, виборців, ніхто не може змусити голосувати за тих, хто боїться під контролем "ДБ" відповісти на наші запитання. Основне наше завдання - не примусити відповідати, а донести, до якомога

більшої кількості виборців імена цих "відмовників" та громадян, які погодились відповісти із застосуванням «ДБ».

В умовах жорсткого протистояння з боку старої політичної еліти і відсутності значних фінансових коштів, для розміщення такої інформації в ЗМІ, донести цю інформацію до широких верств населення, можливо через соціальні мережі, за допомогою старого перевіреного способу - народну славу, та через пропонований нижче алгоритм.

4. Алгоритм застосування методики.

Пропонуємо наступне:

4.1. Створення громадської організації - ГО (партії, блоку), яка взяла б на себе:

- роз'яснювальну роботу серед населення про можливості "ДБ", і про очікувані результати застосування цієї методики;

- публічний відбір кандидатів по округах, де в присутності всіх бажаючих з числа електорату цього округу, кандидат відповідає із застосуванням "ДБ" на запитання людей, присутніх на зборах;

- інформування про час і місце проведення зборів жителів округу з відбору претендентів в кандидати від округу;

- підготовка плану проведення зборів;

- підготовку людей, які поставили б претендентам деякі обов'язкові запитання (дивись нижче: 4.3.4, 4.3.5, 4.3.10, 4.3.12);

- підготовку переліку претендентів в кандидати від конкретного округу, що висловили бажання відповісти на запитання присутніх із застосуванням методики використання "ДБ";

- доведення до присутніх на зборах переліку запрошених "чужих" громадських організацій (партій, блоків і т. д.), які були офіційно запрошені взяти участь в конкретних зборах із застосуванням "ДБ";

- забезпечити присутність на зборах представників засобів масової інформації;

- проведення зборів.

4.2. Алгоритм проведення зборів:

4.2.1. Демонстрація можливостей "ДБ" шляхом "опитування" 2-3-х осіб з числа присутніх на зборах, яким довіряє аудиторія.

4.2.2. Вибір членів комітету із складу присутніх для засвідчення результатів опитування.

4.2.3. Реєстрація ВСІХ бажаючих претендентів в кандидати від конкретного округу, що згодні відповісти на запитання присутніх із застосуванням "ДБ".

4.2.4. Проведення опитування претендентів, фіксація їх відповідей.

4.3. Перелік обов'язкових запитань, які будуть задаватися публічно на "ДБ" (з варіантами відповідей "ТАК" і "НІ").

4.3.1. Чи підтримуєте ви запропоновану програму?

4.3.2. Чи зобов'язуєтесь ви систематично, з використанням "ДБ", публічно звітувати про виконану роботу, і в разі наявності щирих відповідей нижче 85% скласти із себе повноваження?

4.3.3. Чи готові ви при вирішенні, будь-яких, питань, під час перебування на посаді, ставити інтереси суспільства вище своїх власних?

4.3.4. Ви брали хабарі?

4.3.5. Якщо Вам запропонують хабар під час виконання службових обов'язків в розмірі 100 000 доларів США, Ви зможете відмовитися?

4.3.6. Ви готові дотримуватися чинних законів?

4.3.7. Ви є громадянином будь-якої іншої держави?

4.3.8. Чи отримали Ви вищу освіту в якомусь навчальному закладі?

4.3.9. Чи вся інформація у Вашій автобіографії є правдива?

4.3.10. Чи вся інформація, подана у Вашій податкової декларації, є правдива?

4.3.11. Ви маєте, будь-які фізичні або психічні патології, які можуть мати негативний вплив на Вашу діяльність?

4.3.12. Ви йдете у владу, щоб збагатитися?

4.3.13. Ви йдете у владу, щоб покращити життя громадян?

4.3.14. Ви вважаєте себе патріотом України?

Відповіді на вищезазначені запитання можуть бути оцінені в балах, результат пропонується визначати сумою балів.

4.4. Рішення зборів жителів округу (шляхом голосування) про рекомендацію всім жителям округу підтримати конкретного кандидата на виборах.

4.5 Широке висвітлення в ЗМІ ходу проведення зборів і їх результатів.

4.6. Критика в ЗМІ (із залученням авторитетних фахівців в області використання "ДБ") мотивацій представників "чужих" громадських об'єднань (далі ГО), партій, блоків і так далі, відмови від участі "своїх" претендентів в опитуванні на зборах.

4.7. Висування кандидатів в округах від імені своєї ГО (партії, блоку і так далі), з акцентуванням уваги на той факт, що конкретний кандидат, рекомендований зборами жителів округу, пройшов тест на правдивість своїх передвиборчих обіцянок.

4.8. Організація виборчої кампанії в округах із застосуванням "ДБ", в тому числі зустрічей "своїх" і "чужих" кандидатів з виборцями, на телебаченні, в прямих ефірах, зустрічей в округах; широке висвітлення результатів цих зустрічей в ЗМІ.

5. Прогнозований (очікуваний) результат застосування пропонованої методики

5.1. Проходження більшості "своїх" кандидатів до місцевих органів влади (обласні, міські, сільські та селищні ради; міські, сільські та селищні голови).

5.2. Проходження більшості "своїх" кандидатів у Верховну Раду.

5.3. Ухвалення законів, які обумовлюють правила застосування "ДБ" і їх обов'язкове використання в перехідний період розвитку держави (до досягнення нею відповідних економічних і соціальних стандартів).

5.4. Участь "свого" кандидата в президентських виборах із застосуванням "ДБ".

5.5. Можливість швидкого втілення президентом в життя економічної та соціальної програми, за підтримки парламенту і місцевих органів самоврядування.

Додаток 2 до Розділу II

I. Коротке обґрунтування необхідності застосування пропонованої економічної реформи.

Існують об'єктивні закони розвитку природи, суспільства, в тому числі і економіки, як складової частини суспільних процесів.

Не знання цих законів загрожує, «більш-менш», великими або маленькими помилками, знання і не застосування їх це злочин. Знання можна отримати за допомогою хорошої освіти або з досвідом, отриманим в результаті накопичених помилок, за багаторічний період трудової діяльності. Якщо для управління автомобілем необхідно вчитися, складати іспити, мати досвід водіння, і тільки після цього тобі довірять вести автобус з 45 пасажирами або великий важкий автомобіль. Які тоді вимоги повинні бути пред'явлені, наприклад, до прем'єр-міністра? Питання риторичне!

Одним з критеріїв здорового суспільства є середній показник відмінності між найбагатшими і найбіднішими верствами суспільства. У розвинених, благополучних, з економічної точки зору, країнах такий соціальний показник не перевищує 10. У таких країнах найбільший прошарок складає середній клас. Такі країни найбільш стабільні і в цих країнах найкомфортніший рівень життя.

В Радянській Україні такий показник був значно менший 10. Хтось, наприклад, 1-й секретар міськкому партії мав пижикову шапку, а робітник ГПЗ - з кролика. Співвідношення цін цих головних уборів: кролик - 18 руб., Пижик – 97 руб. В одних квартира - 75 кв. м., в інших – 18 кв. м., а земельна ділянка для дому та дачі всім надавалась в межах 6 соток.

Чи була така система «зрівнялівкою», безумовно - ТАК. І ця зрівнялівка базувалася на двох основних принципах: соціальної справедливості і зрівняння можливостей із придбанням матеріальних благ.

З переходом на ринкову економіку, можливості придбання матеріальних благ повинні були б у всіх нас збільшитися, соціальна ж справедливість повинна хоча б відповідати нормам моралі і нашого християнського віросповідання.

В даний час, у більшості громадян України можливості з придбання матеріальних благ значно обмежені. Середньостатистичний показник між найбагатшими і найбіднішими перевищив 1000 і є найбільшим на планеті. Причиною зниження можливостей з придбання матеріальних благ для переважної більшості громадян України, стало системне злиття державної та комерційної діяльності чиновників, встановлення олігархічної системи управління економікою країни та ін. І як наслідок, ми маємо повну відсутність конкурентного економічного простору, неефективну економіку. А про ринкову економіку взагалі не може бути і мови. Тоді, що таке ми побудували? Питання знову набуває риторичності.

Для створення ефективної **політичної надбудови** - системи управління країною, з метою її збереження, як цілісної держави, збільшення чисельності (популяції) населення, необхідно створити, природним шляхом в країні ефективно діючу, економічну систему - **економічний базис**.

Основним, універсальним показником цього процесу може стати динаміка створення робочих місць та зміни показників на ринку праці.

Поява нових робочих місць, безпосередньо пов'язана із розширенням ринків збуту (споживання) тієї продукції, яка виробляється на цих робочих місцях.

Чим складніша продукція, тим вище створюваний при її виробництві та реалізації, додатковий продукт. Це і є основою основ ринкової, капіталістичної системи, яку в одній фразі сформулював К. Маркс у своєму «Капіталі»: «... гроші, товар (послуга), гроші + додатковий продукт...». Цю формулу досі вивчають у всіх країнах світу. Проста на перший погляд, вона наочно показує, що економічна основа капіталістичної економіки, це гроші, тобто основна їх функція – КАПІТАЛ. Хочеш заробити гроші (додатковий продукт), спочатку вклади гроші (капітал). У нас же, наш уряд гроші вилучає (спробуй - візьми кредит в банку), а «у них» (МВФ) бере кредит ?!

Ім гроші сьогодні потрібні, поки вони при владі. Вони не чекають, коли економіка запрацює і в бюджеті з'являться кошти, які можна буде «дерібанити». На той час, їх і слід прохолоне, будуть інші люди у владі. А хто ж на інших працювати хоче ?!

І так, перше - це гроші. Для економіки це теж саме, що і кров для живого організму. Необхідний грошовий обсяг для економіки повинен забезпечувати Національний банк і монетарна політика держави.

Друге - високий додатковий продукт забезпечують високі технології, а звідси **висококваліфіковані робочі місця.**

Найменші поповнення в економіку держави приносить продаж сировини (зерно, ліс ...). **Найбільші** надходження – продаж високотехнологічних і науково-ємних товарів (турбіни, двигуни, літаки кораблі та ін.).

Висновок: мета реформи очевидна, все в кінцевому підсумку прийде до одного - **створення висококваліфікованих робочих місць.** Динаміка цього процесу повинна бути тим лакмусовим папірцем, який може оцінити ступінь розвитку економіки в країні, результативність роботи того чи іншого уряду. Все, що перешкоджає цьому процесу, має бути терміново заблоковано і зупинено.

II. Основні заходи, які сприятимуть процесу створення висококваліфікованих робочих місць:

1. Створення в Україні сприятливого інвестиційного клімату для розвитку бізнесу, створення нових робочих місць. Для цього потрібно:

- законодавчо закріпити права інвестора вирішувати спірні питання його діяльності в Україні в судах тих країн, в яких даний інвестор зареєстрований;
- створення привабливої системи оподаткування. І питання, навіть не в розмірі податку, а в його простоті нарахування, і прийнятних правилах його сплати.

Необхідно спростити систему оподаткування шляхом:

а) передачі прав податкових агентів фізичних і юридичних осіб банкам, в яких вони обслуговуються;

б) ввести два основні податки:

- на надходження грошей на розрахункові рахунки юридичних осіб (безготівкова складова фінансового ринку) у розмірі 15%;
- на надходження грошей на розрахункові рахунки фізичних осіб (готівкова складова фінансового ринку), в розмірі прогресуючого податку від 10 до 20%.

За допомогою існуючих електронних технологій сплата податку повинна відбуватися автоматично, в момент надходження грошей на р/р фізичної або юридичної особи.

Результатами цього стане, перш за все:

1. Зниження додаткового навантаження на підприємця.

Йому не треба буде оплачувати величезний штат своїх бухгалтерів, які він оплачує, а вони працюють не на нього, а на державу.

Простота і порядок сплати мінімізують помилки в нарахуванні податків, знизять вірогідність штрафних санкцій.

2. Вивільняться кошти з бюджету, які сьогодні йдуть на утримання величезної кількості співробітників податкових органів.

3. Податки почнуть платити **ВСІ**.

4. **ВСІ** будуть платити податки за єдиною системою оподаткування.

5. Якщо **ВСІ** будуть платити, значить, надходження від податків будуть більші.

6. З «тіньової зони» країни, в економіку «перетечуть» понад 70 млрд. доларів США. Частина цих коштів стане прямими інвестиціями, частина - реінвестиціями. Головне, вони будуть формувати банківську і фінансову систему країни, вони будуть оподатковуватись.

7. Спроститься контроль за сплатою податків. Досить буде висококваліфікованих програмістів для контролю за сплатою податку, до 5 чоловік на регіон (сьогодні в 100 - 300 разів більше).

8. На ринок праці, в результаті політичної і економічної реформ, надійде велика когорта колишніх чиновників і функціонерів, високоосвічених і зовсім не дурних людей, більшість з яких не зможуть знайти собі «гідне», на їхню думку, нове місце роботи, і будуть змушені створювати свій бізнес, а отже, з'являться нові **робочі місця**. Вони змушені будуть вкладати в свій бізнес, свої «чесно» зароблені на попередньому, державному місці роботи гроші, які у них сьогодні виконують функцію накопичення, отже, завтра, в економіці країни з'явиться додатковий капітал.

9. Значно знизиться рівень корупції.

2. Не треба боятися безробіття!

Безробіття - головний стимул підвищення продуктивності праці і стимул для вдосконалення своїх професійних навичок.

Всі ми знайомі з ситуацією: гривня зміцнюється, інфляція знижується, висновок - до нас ідуть експерти МВФ. Гривня падає, інфляція набирає обертів, висновок - кредит МВФ знову нам не дали. Економіка продовжує падати.

Для уряду отримання кредиту – панацея. Можна створювати видимість роботи, і протриматись біля влади ще трохи, за принципом – «ніч протриматись, та день простояти». Адже кожен день приносить їм, тим, хто розподіляє кредити, фантастичні прибутки.

У наших горе-правителів, з їх рівнем освіти і досвіду роботи, є тільки один спосіб стримувати курс гривні і рівень інфляції, це монетарна політика НБУ по вилученню національної валюти з обороту.

Мета такої політики отримання хоча б ще одного кредиту, який віддавати не їм.

3. Не треба боятися інфляції!

Інфляція - це і додаткові гроші в економіку. Економіка без грошей - це організм без крові.

Інфляція - так, це кредити в національній валюті, але **це гроші** в економіку країни, це **нові робочі місця**.

Зниження курсу національної валюти - це і збільшення потенціалу експорту, а це в свою чергу збільшення числа робочих місць.

Головне організувати облік і контроль за видачею та використанням кредитів.

Для цього повинна бути терміново змінена кредитна політика держави, а це перш за все політика НБУ, збільшення резервних фондів банків, розвиток системи страхування кредитів. Особливе значення мають кредити на модернізацію

виробництва і закупівлю сировини, пріоритет по отриманню таких кредитів повинен бути закріплений на державному рівні.

4. Не треба боятися зростання тарифів і прогресивного податку на нерухомість.

З кінця 80-х, у людей почали з'являтися «зайві» гроші, якими не можна було користуватися як капіталом. Були відсутні: фондовий ринок, ринкове законодавство, фінансово-банківська система, досвід підприємницької діяльності та ін. Вихід був один - накопичувати, але де, і в чому? Ще були актуальними спогади про кримінальні статті за валютні операції та операції з антикваріатом. А зберігати на ощадних книжках відучили МММ - меми та банки - банкрути. Залишилася привабливою одна ніша - тихо, надійно, із стабільним приростом - нерухомість. У деяких чиновників кількість квартир сягала декількох десятків. Ціни на нерухомість злетіли в десятки і сотні разів, ринок був «перегрітий» «інвестиціями» за схемою:

Гроші - накопичення - капітал (інвестиції в будівництво) - квартири - накопичення.

Проблема полягала в тому, що накопичені, в основному, чиновниками і бандитами гроші, були капіталом нетривалий час (на момент будівництва), а накопиченням раніше «заробленого» вони є досі. Це ті гроші, які вилучені з економіки і заморожені. Великий бум в будівництві не зробив житло доступним для мільйонів молодих сімей.

Ці порожні квартири навіть не здають в оренду, боячись засвітитися в податкових органах, перед місцевою владою, сусідами.

Тарифи і прогресуючий податок на нерухомість повинні бути мінімальними (аж до «0») для єдиного майнового стандарту, прийнятого суспільством, який повинен з часом, зі зростанням рівня життя населення, теж зростати. Все, що є більшим за цей рівень, має обкладатися більшими і прогресуючими тарифами і податками на майно, за кожен «додатковий» квадратний метр, за кожен понаднормово спалений кубометр газу. В цьому випадку ринок нерухомості може обвалитися, ціни на квартири падатимуть, можливий навіть не контрольований обвал, коли падіння ціни буде нижче реальної вартості. ТОДІ і молоді сім'ї отримають шанс обзавестися житлом. Можливо, народжуваність підвищиться і, головне, звільняться величезні до 150 млрд. НЕ гривень ресурси, які надійдуть на економічний ринок країни у вигляді капіталу, а це вже в свою чергу створить нові робочі місця.

5. Не треба боятися повернення природних монополій державі.

Повернути під контроль держави, природні монополії, такі як видобуток і постачання природного газу, електроенергії, бурштину, вугілля, алкоголю та ін., які сьогодні знаходяться в приватних руках. На основі цих виробництв зробити Закриті Акціонерні Товариства, контрольні пакети, яких будуть державними. Частина акцій із яких, повинні належати Пенсійному Фонду (ті ж платні автобани, лікєро-горілчани

виробництва, ГТС ...). Змінити систему контролю та обліку за їх діяльністю, перш за все, застосовуючи **принцип повної прозорості їх діяльності**.

Вибори керівників цих підприємств проводити на конкурсній основі, на звітно-виборчих зборах, не рідше одного разу на 3 роки, порівнюючи розрахункові показники результатів діяльності із наявними.

5.1. Відновити «старі», традиційні і розширювати нові ринки продажу української продукції, як на території митного союзу (МС), так і ЄС та інших регіонах планети.

6. Не треба боятися наслідків часткової реприватизації .

Часткова реприватизація, погодьтеся, звучить набагато краще, ніж термін депопуляція, що все частіше вживається по відношенню до нашого населення? Ще вчора, працюючи на одній роботі і, сплачуючи прибутковий податок, рядовий комсомольський функціонер, або співробітник правоохоронних органів на пенсії, протягом декількох років ставали власниками мільярдних статків. Ринкову оцінку активів, що належать новим власникам - фізичним особам, необхідно робити в рамках спеціального закону, в якому, в тому числі, буде передбачений порядок стягнення з власника 15% прибуткового податку, з урахуванням раніше сплаченого аналогічного податку і з врахуванням тих сум, які власником були вкладені в модернізацію, або розвиток своїх активів за час, що минув після їх приватизації.

Ввести норму: якщо кінцевий бенефіціар, тих чи інших активів, не в змозі документально довести факт оплати 15% отриманого ним доходу в період з 1991 року по даний момент, він буде змушений провести експертну оцінку свого фінансового стану на момент чергового заповнення декларації та сплатити 15% з суми, не підтверженої сплатою прибуткового податку за попередні періоди.

Повернені, через часткову реприватизацію, грошові кошти необхідно направити через Пенсійний Фонд на модернізацію державних підприємств, які володіють монополіями (платні дороги, станції, що виробляють е / енергію, видобувають золото і бурштин, ГТС та ін.). Тоді пенсійний Фонд протягом десятиліть буде мати разом із відрахуваннями працюючого населення, істотний дохід від підприємств-монополістів.

7. Не треба боятися утворення ринку землі.

Кінцевим бенефіціаром - власником землі, може бути тільки громадянин України, фізична особа. Він може купити в іншого громадянина його землю, чи продати йому свою. Внести її в заставу банку, який в разі неповернення кредиту може продати наявну у нього в заставі землю, тільки громадянину України. Громадянин України може вносити свою землю в статутний фонд юридичної особи, при виході із засновників, його частина статутного фонду передається йому в тому вигляді, в якому він її вносив. При банкрутстві юридичної особи, реалізація землі можлива тільки громадянам України, її фізичним особам.

Даний підхід капіталізує сільськогосподарський ринок, дасть йому вільно розвиватися, залучить нові технології, створить нові робочі місця.

Із збільшенням числа кваліфікованих робочих місць, виникне проблема дефіциту працівників, здатних їх зайняти, що в свою чергу буде хорошим стимулом:

- для відновлення ланцюжка освіти: професійно-технічної, середньо - спеціальної, вищої;
- підняття заробітної плати, що в свою чергу, збільшить обсяг капіталу на внутрішньому ринку країни.

Для прийняття законів, необхідних для втілення **АНТИКРИЗОВОЇ КОМПЛЕКСНОЇ ПРОГРАМИ ВІДНОВЛЕННЯ ДЕРЖАВНОСТІ УКРАЇНИ (АКПВДУ)** в життя, необхідно створити Комітет Національного Порятунку (КНП), в функції якого входила б підготовка, прийняття в парламенті необхідного комплексу законів, а також відстеження та своєчасне коригування їх за результатами і наслідками впровадження.